

[Viggo Starcke.]

det og gå til grunde, bortset fra de få, som måske kan bjerpe sig i land. Som jeg har sagt, er det ikke et partipolitisk spørgsmål, men et folkeligt spørgsmål, hvor enhver må tage sit personlige ansvar, og jeg er derfor glad for det ærede medlem hr. Bomholts forslag om, at afstemningen foretages gennem navneopråb. Jeg ønsker ved denne afstemning at stille mine gruppefæller fuldkommen frit. Personlig mener jeg, at det vil være det mandigste at tage sin stilling for eller imod, og da retsforbundet efter mit skøn må føre sin politik på rettens grund og også på retshåndhævelsens grund, så vil jeg, sådan som de faktiske forhold ligger, anbefale, at man stemmer for forslaget til rigsdagsbeslutning ved den endelige afstemning.

Aksel Larsen: Den sidste bemærkning af det ærede medlem hr. Viggo Starcke var unægtelig noget overraskende. I det ærede medlem hr. Viggo Starckes betænkning står der, at man må fraråde vedtagelsen af det foreliggende forslag til rigsdagsbeslutning, og efter at det ærede medlem har sat sit navn under en sådan erklæring, står han op her og siger, at derfor vil han stemme for forslaget. Nå, men det kan vel ikke forundre, når man kender det ærede medlem.

Jeg anser det for nødvendigt ved denne anden og sidste behandling af forslaget til rigsdagsbeslutning om Danmarks tilslutning til en nordatlantisk traktat at benytte tiden i overensstemmelse med folketingets forretningsorden, hvorefter man ved anden behandling skal diskutere, som det hedder vedrørende lovforslag, lovforslagets almindelige indhold og de enkelte paragraffer, i dette tilfælde traktatens almindelige indhold og dens enkelte artikler. Jeg anser det for nødvendigt, at man beskæftiger sig dermed, så meget mere som noget sådant jo ikke skete i går. I går blev ganske enkelte detaljer fra traktaten nævnt i debatten, men ellers førtes debatten i almindelighed, og det radikale venstres ordfører, det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen, udtalte oven i købet, såvidt jeg opfattede ham, at han mente, det kunne være ligefrem farligt at gå ind på traktatens enkelte artikler. Jeg ved ikke, hvad det ærede medlem lagde i en sådan udtalelse, men jeg ved, at det er en pligt for folketinget virkelig at beskæftige sig med, hvad der står i pagten og dens enkelte artikler.

Jeg må først fastslå, at pagten som helhed er i strid med De Forenede Nationers pagt og ikke på nogen måde kan bringes i overensstemmelse med det, der står i De For-

enede Nationers pagt om regionale aftaler til bilæggelse af lokale tvistemål. I stedet for at lave en sådan pagt, i stedet for at organisere en sådan, den halve jordklode omspændende militæralliance, burde man bestræbe sig for at styrke De Forenede Nationer og gøre De Forenede Nationer til det internationale fredsværktøj, vi har brug for. Uanset at det er begrænset, hvor meget Danmark kan gøre i så henseende, mener vi, at Danmark burde gøre, hvad det formår, og ikke burde tilslutte sig en sådan militæralliance.

Dernæst er der selve pagtens formulerede indhold, som det her foreligger oversat på dansk. I indledningen fastslås det med smukke ord, som det gøres så mange gange også i artiklerne, at man har „tillid til formålene og grundsætningerne i De Forenede Nationers pagt“. Det hjælper jo ikke, at man siger dette, når man laver en Atlantblok, som ikke alene er i strid med De Forenede Nationers pagt, men direkte er et forsøg på at torpedere De Forenede Nationer. Det må forøvrigt forekomme noget mærkeligt, at deltagerne i denne traktat „bekræfter på ny deres tillid til formålene og grundsætningerne i De Forenede Nationers pagt“. Det er, som om deltagerne ikke rigtig har tillid til det løfte, de har givet, da de trådte ind i De Forenede Nationer, når de nu skal til at sige, at de bekræfter dette.

Der siges videre i indledningen, at deltagerne er

„fast besluttede på at sikre deres folks frihed, fælles traditioner og kultur hvilende på demokratiets og den personlige friheds grundsætninger og på lov og ret“. Dette er ret oplysende, og man skal ikke lade sig blænde af de smukke ord, men analysere indholdet af dem, meningen med dem. Om denne mening kan der ikke være tvivl, navnlig ikke, hvis man sammenholder det med noget, der står i pagtens artikel 2 om, at deltagerne

„vil bidrage til den videre udvikling af fredelige og venskabelige mellemfolkelige forhold ved at styrke deres frie samfundsordninger, ved at hidføre en bedre forståelse af de grundsætninger, som disse samfundsordninger hviler på, og ved at fremme almindelig stabilitet og velfærd“.

Det grundlag, disse samfundsordninger hviler på, er det kapitalistiske. Pagtens grundlag, som det fremgår af dens indledning og af det, der står i artikel 2, er altså primært at hjælpe deltagerlandene til at opretholde det kapitalistiske system med dets traditioner og kultur, i det omfang man har lov til at bruge dette sidste ord i denne for-